

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 grudnia 1946 r.

Nr 71

TREŚĆ:

DEKRET

Poz.: 389 — z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska. 891

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

390 — z dnia 28 listopada 1946 r. o trybie postępowania przy przekazywaniu samorządowi terytorialnemu oraz organizjom spółdzielczym przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa 896

391 — z dnia 5 grudnia 1946 r. o przejściowym zawieszeniu mocy obowiązującej przepisów o obowiązkowym zastępstwie adwokackim w sprawach cywilnych 898

ROZPORZĄDZENIA:

392 — Ministrów: Zdrowia i Sprawiedliwości z dnia 3 grudnia 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Apropowizacji i Handlu oraz Skarbu o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Skarbu, z dnia 22 lutego 1928 r. o wyrobie, obrocie i przechowywaniu eteru etylowego 899

393 — Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. o ustaleniu kwoty Premjowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. i planie jej umorzenia oraz o ustaleniu ilości i wysokości premii 899

389

DEKRET

z dnia 6 grudnia 1946 r.

o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Rozdział I.

Mienie podlegające przekazaniu.

Art. 1. Przekazywanie osobom fizycznym oraz osobom prawnym prawa publicznego i prywatnego mienia, znajdującego się na obszarze Ziemi Odzyskanych, a stanowiącego własność Państwa, z wyłączeniem mienia wskazanego w art. 2 odbywać się będzie w trybie i pod warunkami określonymi w dekreście niniejszym.

Art. 2. Nie podlegają przekazaniu w trybie niniejszego dekretu:

1) nieruchomości stanowiące zapas ziemi w rozamieniu przepisów dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) łącznie z nieruchomościami wydzielonymi z zapasu ziemi z mocy art. 7 tego dekretu;

2) lasy i grunty leśne;

3) przedsiębiorstwa, należące do kategorii, wymienionych w art. 3, ust. 1 lit. A pkt 1—9 oraz lit. C ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), o ile nie zostaną w drodze uchwały Rady Ministrów uznane za podlegające przepisom dekretu niniejszego;

4) ruchomości objęte rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami: Ziemi Odzyskanych i Skarbu w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 206), z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 43, poz. 254 i Nr 70, poz. 383);

5) mienie uznane za potrzebne dla celów administracji państwowej bądź samorządowej albo dla celów użyteczności publicznej lub gospodarki państwowej oraz na cele rozbudowy miast.

Art. 3. Przedsiębiorstwa, przekazane w trybie niniejszego dekretu, nie podlegają przejęciu

na własność Państwa nawet w razie rozszerzenia rozmiaru produkcji lub zwiększenia zdolności zatrudnienia pracowników ponad granice przewidziane w ustawie z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17). Ponadto dla prowadzenia przedsiębiorstwa nabytego w trybie niniejszego dekretu nie jest wymagane uzyskanie koncesji, przewidzianej w art. 4 powołanej wyżej ustawy.

Rozdział II.

Nabywanie i dzierżawa mienia.

Art. 4. Przekazywanie mienia w trybie określonym w niniejszym dekreście następuje w drodze sprzedaży lub dzierżawy.

Art. 5. Nabywcami lub dzierżawcami mienia, podlegającego przekazaniu w trybie niniejszego dekretu, mogą być osoby fizyczne oraz osoby prawne prawa publicznego lub prywatnego.

Art. 6. Osoby skazane prawomocnym wyrokiem za występki polegający na uchyleniu się od służby wojskowej, za zbrodnie lub zbrodnie wojskową nie mogą uzyskać mienia w trybie niniejszego dekretu.

Art. 7. 1. Spośród osób, ubiegających się o nabycie lub dzierżawę, pierwszeństwo do uzyskania mienia mają w następującej kolejności:

- 1) repatrianci;
- 2) zdemobilizowani żołnierze, żołnierze służby czynnej, którzy brali udział w walkach o wyzwolenie Polski po dniu 1 września 1939 r., oraz uczestnicy walk partyzanckich o Polskę z wyjątkiem tych, którzy występowali przeciwko Polsce Demokratycznej;

- 3) funkcjonariusze służby bezpieczeństwa, którzy w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego zostali inwalidami;

- 4) wdowy i sieroty po żołnierzach i uczestnikach walk partyzanckich poległych w walkach o Polskę, jako też wdowy i sieroty po funkcjonariuszach służby bezpieczeństwa, którzy polegli w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego oraz osoby, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze, uczestnicy walk partyzanckich i funkcjonariusze służby bezpieczeństwa;

- 5) inwalidzi wojenni, inwalidzi pracy i więźniowie obozów koncentracyjnych;

- 6) osoby, które w związku z działaniami wojennymi utraciły znaczną część swego majątku w zniszczonych wskutek tych działań miastach, osiedlach lub innych ośrodkach, jeżeli zamieszkiwały w nich bezpośrednio przed zniszczeniem.

2. Osoba, która została wprowadzona przez władze państwowe lub samorządowe w posiadanie

nie mienia poniemieckiego na obszarze Ziemi Odzyskanych, ma pierwszeństwo do nabycia lub wydzierżawienia tego mienia bez względu na pierwszeństwo osób wymienionych w ust. 1. Przepis ten stosuje się również do osób prawnych.

3. Rozporządzenie Ministra Ziemi Odzyskanych wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Przemysłu, Odbudowy i Bezpieczeństwa Publicznego może na obszarze niektórych powiatów Ziemi Odzyskanych przyznać osobom, wymienionym w ust. 1 pkt 2 i 4, pierwszeństwo przed osobami, wymienionymi w pkt 1 i 3 tego ustępu.

Art. 8. Niezależnie od pierwszeństwa przewidzianego w artykule poprzedzającym podlegają przekazaniu na pomieszczenia przeznaczone dla pracowników większych zakładów pracy obiekty mieszkalne położone w pobliżu tych zakładów.

Art. 9. 1. Osobom, które w związku z wojną rozpoczętą we wrześniu 1939 r. pozostawiły mienie nieruchome na tych terenach Rzeczypospolitej Polskiej w jej granicach przedwojennych, które nie weszły w skład obecnego obszaru Państwa, jeżeli osoby te stałe zamieszkiwały na tych terenach przed 1 września 1939 r., jak również osobom, które na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Państwo Polskie mają otrzymać ekwiwalent wzajemian za mienie pozostawione za granicą — zarachowuje się na pokrycie ceny nabycia lub czynszu dzierżawnego za mienie przekazane im w trybie przepisów niniejszego dekretu wartość pozostawionego mienia nieruchomego.

2. W przypadku, gdy pozostawionym mieniem była nieruchomości z zakresu budownictwa mieszkaniowego, suma podlegająca zarachowaniu w myśl przepisu ustępu poprzedzającego nie może być wyższa od wartości budynku o ogólnej powierzchni użytkowej pomieszczeń równej 220 m². Rozporządzenie Rady Ministrów może w stosunku do pozostałych rodzajów mienia nieruchomego określić maksymalną sumę podlegającą zarachowaniu.

3. Zarachowanie przewidziane w ustępie poprzedzającym uzależnia się od warunku stałego zamieszkania nabywcy lub dzierżawcy na obszarze Ziemi Odzyskanych.

4. Rozporządzenie Ministra Ziemi Odzyskanych wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Odbudowy określi zasady ustalania mienia, którego równowartość podlega zarachowaniu stosownie do przepisów ust. 1 i 2, oraz szacunku tego mienia, jak również władze powołane do wykonywania tych czynności, sposób postępowania przed tymi władzami i terminy, w jakich należy zgłaszać uprawnienia przewidziane w ustępie poprzedzającym, pod sankcją utraty tych uprawnień.

Art. 10. 1. Osobom, korzystającym z pierwszeństwa przewidzianego w art. 7 pkt 2, 3 i 4 oraz osobom, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze i uczestnicy walk partyzanckich, — odlicza się od ceny nabycia lub czynszu dzierżawnego za mienie przekazane im z mocy przepisów niniejszego dekretu sumę, której wysokość ustali Minister Ziem Odzyskanych w rozporządzeniu wydanym w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Przemysłu i Odbudowy.

2. Wymóg wskazany w art. 9 ust. 3 niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do osób oznaczonych w ustępie poprzedzającym.

Art. 11. Zastosowanie uprawnień z art. 9 i 10 niniejszego dekretu nie może nastąpić w stosunku do osób, które skorzystały z uprawnień przewidzianych w art. 22 i 23 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279).

Art. 12. Minister Ziem Odzyskanych może w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Odbudowy wskazać poszczególne kategorie przedmiotów majątkowych, przy których nabyciu lub wydzierżawieniu nie może nastąpić zaliczenie albo zarachowanie przewidziane w art. 9 i 10 niniejszego dekretu.

Art. 13. Rada Ministrów może ustalić w drodze rozporządzenia specjalne zasady określania cen sprzedażnych lub czynszów dzierżawnych za poszczególne kategorie przedmiotów majątkowych i dla poszczególnych kategorii nabywców lub dzierżawców.

Art. 14. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych ustali zasady określania sposobu spłaty ceny sprzedażnej lub czynszów dzierżawnych za mienie przekazane w trybie niniejszego dekretu.

Art. 15. 1. Cenę sprzedażną budynku zniszczonego lub uszkodzonego co najmniej w stosunku 50%, umarza się w całości lub części, jeżeli odbudowa zostanie dokonana przez nabywcę w sposób i w terminach określonych w umowie sprzedaży.

2. Umorzenie nastąpi w wysokości, równej sumie poniesionych przez nabywcę kosztów odbudowy, z tym, iż kwota umorzenia nie może przekroczyć sumy tych kosztów, obliczonych według przeciętnych cen i płac w czasie i miejscu wykonania odbudowy.

Rozdział III.

Władze.

Art. 16. Władzami właściwymi do orzekania w sprawach dotyczących przekazywania mienia w trybie dekretu niniejszego są:

- 1) Główna Komisja Klasyfikacyjno-Szacunkowa;
- 2) wojewódzkie komisje klasyfikacyjno-szacunkowe;
- 3) komisje osadnictwa nierolniczego;
- 4) odwoławcze komisje osadnictwa nierolniczego.

Art. 17. Do zakresu działania Głównej Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej należy:

1) ustalanie ogólnych zasad i wytycznych, dotyczących przekazywania mienia w trybie dekretu niniejszego, oraz norm szacunkowych miarodajnych dla określenia wartości przekazywanego mienia;

2) rozstrzyganie sprzeciwów od orzeczeń wojewódzkich komisji klasyfikacyjno-szacunkowych;

3) wykonywanie nadzoru nad działalnością wojewódzkich komisji klasyfikacyjno-szacunkowych.

Art. 18. Orzeczenia Głównej Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 19. Do zakresu działania wojewódzkich komisji klasyfikacyjno-szacunkowych należy:

1) ustalanie z uwzględnieniem przepisów w art. 2 niniejszego dekretu i wytycznych, wskazanych przez Główną Komisję Klasyfikacyjno-Szacunkową, jakie mienie podlega przekazaniu w trybie dekretu niniejszego;

2) ustalanie na podstawie norm szacunkowych, wskazanych przez Główną Komisję, wartości mienia, od której uzależnione będzie określenie ceny kupna lub czynszu dzierżawnego;

3) określanie, która spośród przedmiotów majątkowych mogą być przekazane wyłącznie w drodze sprzedaży bądź wyłącznie w drodze dzierżawy i co do których, w wykonaniu rozporządzenia Ministra Ziem Odzyskanych przewidzianego w art. 12, nie może nastąpić zastosowanie przepisów art. 9 i 10 niniejszego dekretu.

Art. 20. 1. Każdy z członków, biorących udział z głosem stanowczym w obradach komisji, może wnieść sprzeciw od orzeczenia komisji w terminie dwutygodniowym od dnia jego wydania.

2. W razie uchylecia orzeczenia przez Główną Komisję Klasyfikacyjno-Szacunkową sprawa podlega ponownemu rozpoznaniu przez komisję wojewódzką, jeżeli Główna Komisja nie rozstrzygnie jej we własnym zakresie.

Art. 21. 1. Do zakresu działania komisji osadnictwa nierolniczego należy orzekanie, komu, w jaki sposób i pod jakimi warunkami, a w szczególności za jaką cenę lub za jakim czynszem dzierżawnym, nastąpi przekazanie mienia.

2. Komisje osadnictwa nierolniczego orzekają również o umorzeniu całości lub części ceny kupna oraz o odroczeniu terminu płatności tej ceny w przypadkach przewidzianych w art. 15.

Art. 22. Od orzeczenia komisji osadnictwa nierolniczego służy ubiegającemu się o nabycie lub dzierżawę mienia odwołanie do odwoławczej komisji osadnictwa nierolniczego.

Art. 23. 1. Odwoławcza komisja osadnictwa nierolniczego rozstrzyga sprawę we własnym zakresie działania bez prawa odesłania do ponownego rozpoznania komisji osadnictwa nierolniczego.

2. Orzeczenia komisji odwoławczej osadnictwa nierolniczego są ostateczne.

Art. 24. Rozporządzenie Ministra Ziemi Odzyskanych wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Odbudowy oraz innymi zainteresowanymi ministrami określi skład Głównej Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej, wojewódzkich komisji klasyfikacyjno-szacunkowych oraz komisji osadnictwa nierolniczego i odwoławczych komisji osadnictwa nierolniczego, tudzież ureguluje szczegółowo sposób powoływania przewodniczącego oraz członków komisji i ich zastępców. Rozporządzenie to ustali ponadto normy dotyczące właściwości miejscowej, jak też trybu postępowania i funkcjonowania wymienionych komisji.

Rozdział IV.

Sposób i skutki przekazania mienia.

Art. 25. Prawomocne orzeczenie komisji osadnictwa nierolniczego lub orzeczenie odwoławczej komisji osadnictwa nierolniczego ustalające osobę, której ma być przekazane mienie, będące przedmiotem orzeczenia, oraz sposób i warunki przekazania (art. 21 i 23) stanowi podstawę do zawarcia umowy sprzedaży lub dzierżawy tego mienia.

Art. 26. 1. Umowy z nabywcą lub dzierżawcą wskazane w artykule poprzedzającym zawierają w imieniu Skarbu Państwa instytucje kredytowe upoważnione do tych czynności przez Ministra Skarbu w zarządzeniu, ogłoszonym w Monitorze Polskim.

2. Postanowienia tych umów powinny być pod rygorem nieważności zgodne z treścią orzeczeń, wskazanych w art. 25.

Art. 27. Dla ważności umowy sprzedaży nie jest wymagane zachowanie formy notarialnej. Zawarcie jej powinno nastąpić na piśmie z tym, że narówni z podpisem nabywcy traktuje się złożone przez niego oświadczenie do protokołu sporządzonego przez przewodniczącego komisji osadnictwa nierolniczego bądź delegowanego przez tegoż przewodniczącego członka komisji.

Art. 28. 1. Do ujawnienia prawa własności nieruchomości nabytych w trybie przepisów ni-

niejszego dekretu oraz zabezpieczenia należności z tytułu ceny tej nieruchomości w księgach wieczystych stosuje się odpowiednio przepisy o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej z tą zmianą, że podstawą wpisu w księdze jest odpis umowy sprzedaży poświadczony przez instytucję kredytową wskazaną w art. 26 ust. 1 oraz urzędowy odpis orzeczenia przewidzianego w art. 25.

2. Do wpisu prawa własności nabytej nieruchomości nie są potrzebne dokumenty pomiarowe przewidziane w przepisach o księgach wieczystych. Wystarczy opis granic nieruchomości dokonany na podstawie szkicu podziału i poświadczony przez władzę administracji ogólnej pierwszej instancji.

Art. 29. Umowa odpowiadająca warunkom przewidzianym w art. 26 i 27 stanowi podstawę do ujawnienia tytułu własności na rzecz nabywcy w rejestrze handlowym lub innych rejestrach publicznych.

Art. 30. Przepisy artykułów 25 — 28 stosuje się odpowiednio do umów dzierżawnych i wynikających z nich uprawnień.

Art. 31. 1. Instytucje kredytowe wskazane w art. 26 obowiązane są w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa do inkasowania oraz w miarę potrzeby do poszukiwania w drodze sądowej i egzekwowania należności, przypadających z tytułu ceny sprzedaży lub czynszu dzierżawnego za mienie przekazane w trybie niniejszego dekretu.

2. Minister Skarbu ustali w drodze zarządzenia zasady wynagrodzenia należnego instytucjom za wykonywanie czynności wskazanych w ust. 1.

Art. 32. 1. Należności z tytułu zakredytowanej ceny sprzedażnej oraz należności z tytułu czynszu dzierżawnego mogą być odstąpione instytucjom kredytowym wskazanym w art. 26.

2. Warunki odstąpienia przez Skarb Państwa należności wymienionych w ustępie poprzedzającym ustala Minister Skarbu w drodze zarządzeń ogłoszonych w Monitorze Polskim. W zarządzeniach tych, zostaną wskazane osoby upoważnione do zawierania z instytucjami kredytowymi w imieniu Skarbu Państwa umów o odstąpienie tych należności. Instytucje te są również uprawnione do wykreślenia po uiszczeniu wspomnianych należności hipotek zabezpieczających te należności.

3. Ujawnienie w księdze wieczystej odstąpienia instytucji kredytowej należności wskazanych w ustępach poprzedzających nastąpi na jednostronny wniosek tej instytucji, bez potrzeby zachowania innych warunków lub formalności oprócz przedstawienia odpisu umowy, poświadzonego przez osobę upoważnioną do od-

stąpienia w zarządzeniu, wskazanym w ustępie poprzedzającym.

Art. 33. 1. Mienie przekazane na mocy niniejszego dekretu wolne jest od wszelkich długów i ciężarów z wyjątkiem służebności, których utrzymanie w mocy zostanie przez komisję osadnictwa nierolniczego uznane za niezbędne. Sprawa odpowiedzialności Państwa za te obciążenia zostanie uregulowana w odrębnych przepisach.

2. Wszelkie wpisy hipoteczne dotyczące długów i ciężarów, wskazanych w ustępie poprzedzającym, wykreśla się na wniosek nabywcy lub dzierżawcy albo instytucji kredytowej wskazanej w art. 26. Dla wykreślenia służebności konieczne jest złożenie urzędowego odpisu orzeczenia komisji osadnictwa nierolniczego uznającego służebność za wygasłą.

Art. 34. Nieruchomości lub przedsiębiorstwa nabyte w trybie przewidzianym niniejszym dekretem nie mogą być pod rygorem nieważności zbywane bez zezwolenia komisji osadnictwa nierolniczego, zarówno odpłatnie jak i pod tytułem darmym, w ciągu lat dwóch od daty wejścia w życie dekretu, a w każdym razie nie mogą być bez tegoż zezwolenia zbywane wcześniej niż po upływie roku od daty umowy sprzedaży.

Art. 35. 1. Osobom fizycznym i prawnym, które w okresie czasu do końca 1947 r. poczyniły w nabytych w trybie niniejszego dekretu przedmiotach majątkowych inwestycje, potrąca się z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu II dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14), sumy wydatkowane na te inwestycje. Potrącenie tych dokonuje się z dochodu osiągniętego w roku podatkowym (rachunkowym), w którym inwestycje te zostały przeprowadzone.

2. Nabycie w trybie niniejszego dekretu do dnia 31 grudnia 1947 r. przedmiotów majątkowych uważa się za wkłady finansowe dokonane zgodnie z planem gospodarczym Państwa, których przeprowadzenie powoduje zaniechanie w latach podatkowych 1946—1947 poboru podatku dochodowego według działu III dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14).

3. Sumy wydatkowane na nabycie mienia w trybie niniejszego dekretu i na inwestycje wymienione w ust. 1 wyłącza się z podstaw opodatkowania podatku, pobieranego na podstawie dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72).

4. Jeżeli suma wydatkowana na inwestycje wskazana w ust. 1 przewyższa osiągnięty przez osobę zainteresowaną w tymże roku dochód, nadwyżka ta nie wpływa na rozmiar stosowanej ulgi podatkowej. W przypadku tym potrąceniu

z dochodu podlega suma nie większa od dochodu ustalonego na rok podatkowy (rachunkowy), w którym dokonano inwestycji.

5. Pozostały po potrąceniu, stosownie do ustępów poprzedzających, dochód podlega opodatkowaniu według tej stopy procentowej skali artykułu 18 dekretu o podatku dochodowym, jaka przypada od osiągniętego dochodu bez potrąceń przewidzianych w ust. 1.

Rozdział V.

Przepisy dla obszaru b. Wolnego Miasta Gdańska.

Art. 36. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do obszaru b. Wolnego Miasta Gdańska ze zmianami przewidzianymi w art. 37 i 38.

Art. 37. Przepis art. 35 ust. 2 nie ma zastosowania na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska.

Art. 38. 1. Minister Administracji Publicznej posiada na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska uprawnienia przysługujące w niniejszym dekrete Ministrowi Ziemi Odzyskanych.

2. Rozporządzenia oparte na przepisach niniejszego dekretu — jeżeli ich moc obowiązująca rozciągać się ma na obszar b. Wolnego Miasta Gdańska — będą wydawane przez Ministrów: Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych, ilekroć dekret niniejszy co do obszaru Ziemi Odzyskanych przewiduje w zakresie wydawania rozporządzeń uprawnienia Ministra Ziemi Odzyskanych.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 39. Jeżeli nabywca lub dzierżawca mienia, przekazanego mu na mocy przepisów niniejszego dekretu, korzystał już z tego majątku na podstawie zawartej poprzednio umowy najmu lub dzierżawy, to nadpłacone przez niego z powyższego tytułu kwoty, przypadające za okres czasu od daty nabycia uprawnień w myśl przepisów niniejszego dekretu, ulegają zaliczeniu na poczet należnej od niego pretensji z tytułu ceny kupna lub czynszu dzierżawnego.

Art. 40. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Ziemi Odzyskanych, a na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska — także Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Obrony Narodowej, Przemysłu, Odbudowy, Bezpieczeństwa Publicznego oraz innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 41. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc prawną na obszarze Ziemi Odzyskanych oraz b. Wolnego miasta Gdańska sprzeczne z przepisami niniej-

szego dekretu przepisy ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

w/z Minister Odbudowy:

Juliusz Żakowski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

390

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1946 r.

o trybie postępowania przy przekazywaniu samorządowi terytorialnemu oraz organizacjom spółdzielczym przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 5 i 10 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się Komitet, którego zadaniem jest przedstawienie Radzie Ministrów wniosków w przedmiocie przekazywania przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa organizacjom spółdzielczym i samorządowi terytorialnemu.

§ 2. Do zakresu działania Komitetu należy:

- zbieranie informacji od władz państwowych i samorządu gospodarczego o przedsiębiorstwach, które podlegają przejęciu na własność Państwa i są przedmiotem zgłoszeń w trybie §§ 7 i 8;
- przyjmowanie i rozpatrywanie zgłoszeń organizacji spółdzielczych oraz samorządu terytorialnego o przekazanie im przedsiębiorstw wymienionych w pkt a);
- zbieranie danych o stanie organizacyjnym i finansowym samorządu terytorialnego lub spółdzielni, uzasadniających możliwość należytego prowadzenia przedsiębiorstwa objętego zgłoszeniem;
- przedstawianie opinii o warunkach, na których ma być dokonane przekazanie przedsiębiorstw;
- przedstawianie swoich wniosków Radzie Ministrów.

§ 3. W skład Komitetu wchodzi:

- przedstawiciel Centralnego Urzędu Planowania, jako przewodniczący,

- przedstawiciel Państwowej Rady Spółdzielczej, jako zastępca przewodniczącego,

- przedstawiciele Ministerstw: Skarbu, Przemysłu, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Aprowizacji i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Pracy i Opieki Społecznej, Informacji i Propagandy — po jednym z każdego Ministerstwa,

- dwaj przedstawiciele Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. i dwaj przedstawiciele Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. „Spółtem” oraz jeden przedstawiciel Banku Gospodarstwa Spółdzielczego,

- czterech przedstawicieli samorządu terytorialnego, których wyznaczy Prezydium Krajowej Rady Narodowej, i jeden przedstawiciel Banku Komunalnego,

- przedstawiciel Centralnej Komisji Związków Zawodowych,

- przedstawiciel Związku Samopomocy Chłopskiej;

ponadto mogą brać udział w obradach Komitetu z głosem doradczym:

- przedstawiciele zainteresowanych Ministerstw nie wymienionych w pkt 3,

- przedstawiciele Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego,

- przedstawiciel spółdzielczej centrali gospodarczej, zainteresowanej w sprawach będących przedmiotem obrad.

§ 4. Komitet działa przy Centralnym Urzędzie Planowania i wydatki związane z jego działalnością pokrywane są z budżetu Centralnego Urzędu Planowania.